

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 204-205.
2. Αν. εγγρ. 217.

222

1775/VI/15

978/φ 101v

χ. Μανόλη Κωνσταντίνου

**Απόφαση οριστική. Απώλεια ενεχύρου¹.
Υποχρεωτικός εξώδικος συμβιβασμός δανειστή και οφειλέτη.**

// 1775 Ιουνίου 15 ἤλθεν καὶ ἐπροτοστωλόγησεν ὁ Μαρτίν Χέρ<μ>περτ²/ Φάνμς Καστρινός ὅτι (εἰ)ς τοὺς 1771 ὀκτωμβρί(ου) 22 ἔβαλεν σημάδι³/ (εἰ)ς τὸν κύρ Δημήτρην Κόσμα 9 ζευγάρια κόψαις διὰ οὐγγρικά⁴/ F 10:— καὶ ἐρχάμεν(ος) τώρα καὶ ζητῶντας τὰς κώψαις (εἰ)πεν [ο Κόσμα] ὅτι τὰς⁵/ ἔχασεν, ὅθεν ἐπροστάχθη εἰς τὸ μεσημέρι νὰ ἀγαπηθοῦν⁶/ μέ τὸν Σάσον καὶ ἔστω (εἰ)ς ἔνδ(ει)ξιν⁷⁻⁹/ δωμᾶς βελλερᾶς νῦν προστάς πρῶ. Μανόλης Κωνσταντίν(ου) πρ. γεώργιος Ἰ: μάρκ(ου) πρῶ. Γεώργιος Σαφράν(ος) Επίτροπος τοῦ Καπετάν(ου) πρῶ.

Ο εξώδικος συμβιβασμός που διατάσσεται είναι υποχρεωτικός, ίσως επειδή πρόκειται για μικροδιαφορά.

1. Βλ. ΕΚΣ, σ. 206.

223

1775/VII/20

978/φ 101v

χ. Θωμά Βελλερά

σχ. 223α-224α

**Απόφαση οριστική. Επιστροφή παρακαταθήκης.
Παράσταση ανικάνου δια του κηδεμόνα του. Εγγυοδοσία.**

¹⁰/ 1775 Ιουλίου 20 ἤλθεν ὁ Κωνσταντίν(ος) Σήρ<μ>πουλ¹ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Ἀνδρέα τοῦ μα¹¹/καρίτου Βασίλη καὶ ζητᾶ τὸ ζονάρι ὁποῦ τοῦ ἤλθεν (εἰ)ς τὸ μερτικὸν τοῦ πατρὸς του (εἰ)ς τὰ ἡδίσμα¹²/τα τοῦ ὀσπιτί(ου)² ὅτι τὸ ἔδοσεν τοῦ κύρ Δημητρίου Κόσμα καὶ τώρα τὸ ζητά(ει) καὶ αὐτὸς δὲν τὸ εὐρίσκ(ει).¹³/ Καὶ τὰζιτε ἀπὸ σήμερον (εἰ)ς 8 ἡμέραις δέλ(ει) ἀποκριθῇ καὶ νὰ τὸ φέρη. ὡς τόσον, τοῦ ἐδόθη¹⁴/ ἡ διωρία, καὶ ἐπροστάχθη νὰ φέρη

ἐδῶ (εἰς) τὴν κουμπανίαν 60 φλορήντζηα νὰ σταθοῦν ὡς ἂ¹⁵/μανέτι³ ἐὰν
δὲν τὸ φέρη καὶ τὰ ἤφερεν. Καὶ ἔστω (εἰς) ἔνδ(ει)ξιν.

¹⁶⁻¹⁸/ θωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστὼς mr, Γεώργι(ος) Σαφράν(ος)
Ἐπίτροπ(ος) τοῦ Καπετάν(ου).

στ. 12 Η παρακαταθήκη είχε γίνει, ενδεχομένως, με σκοπό να βρεί ο δε-
ματοφύλακας αγοραστή για το ζωνάρι, του οποίου η αξία ήταν περίπου
ίση με τον τόκο που απέφερε στον ανίκανο το κεφάλαιο της κληρονομί-
ας του (900 F).

στ. 13 «τάζιτε»: «υπόσχεται» ο εναγόμενος.

1. Πρόκειται για τον κηδεμόνα του Ανδρέα (βλ. εγγρ. 218 και σημ. 1).
2. Πρβλ. τη διανομή των εἰδισμάτων στην εγγρ. 149 στ.6[φ 70v].
3. Είναι, δηλαδή, «ἐνέχυρον/σημάδι εἰς τὴν κρίσιν».

223α

1775/VII/30

χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 101v

σχ. 223, 224

Πρακτικό. Αίτηση για την κατάπτωση της εγγυοδοσίας λόγω υπε-
ρημερίας του οφειλέτη (δεματοφύλακα). Υπεξαίρεση.

¹⁹/Ἰουλίου 30 ἦλθεν ὁ Κωνσταντίν(ος) Σήρμπος πούλας καὶ ἐπροτοστολοῖσεν
ἔστωντας καὶ νὰ ἀπέρασεν ἡ 8 ἡμέρ[αις] ²⁰/ ὅπου ἐβάλθη ἡ διωρῆα διὰ νὰ
τοῦ φέρη ἀπόδ(ει)ξιν ποῦ (εἶ)ναι τὸ ζονάρι. τότε πλέον δὲν τὸ δέχετε καὶ
δέλ[ει)] ²¹/ καὶ ζητᾶ τὰ ἄσπρα καὶ ὄχι τὸ ζονάρι μὲ τὸ νὰ ἔγινεν οἰκοκύρης
(εἰς) ξένο πράγμα καὶ ἔστω.

224

1775/VIII/7

χ. Γεωργίου Σαφράνου

978/φ 101v

σχ. 223α

Απόφαση οριστική. Επιδίκαση εγγυοδοσίας στον καταδέτη.

²²/ 1775 Αυγούστου 7. Ἐπαρρήσιάσθησαν, ὅτε Κωνσταντίν(ος) Σήρμπος
μὲ τὸν Δημήτριον ²³/ Κόσμα διὰ τὴν ζήτησίν τοῦ ἄνωθεν ζουναρίου, καί
εὐρέδ(ει) εὐλογον μὲ τὸ νὰ μὴν ²⁴/ τὸ ἐπαρρήσίασεν (εἰς) τὴν ἄνωθεν
διωρίαν νὰ μένουν τα ἄ(σπρα) διὰ τὸ ζουνάρι ²⁵/ τὰ ὅποια νὰ τὰ πέρνη ὁ
Ἀνδρέας Βασίλι. καὶ ἔστω:—

